

شام خداوند، غذای پادشاهی خدا

در عهد عتیق و عهد جدید می بینیم که وعده های غذایی ذکر شده است. چند بار می بینیم که خداوند در هنگام صرف غذا چیزهایی را توضیح می دهد یا حتی با آنها عهد می بندد. مثلاً از موسی خواسته شد که با ۷۰ نفر از بزرگان قوم از کوه بالا برود. در آنجا خداوند بر آنان ظاهر شد و با مردم عهد بست.

خروج ۲۴: ۱، ۹-۱۱

ابراهیم برای مهمانانش که بعداً معلوم شد که فرشتگان خدا هستند، غذا آماده کرد. آنها پیام مهمی برای او داشتند.

عیسی اصول بسیاری را در مورد پادشاهی خدا به شاگردان گفت. در هنگام یکی از این غذاها، عیسی توضیح داد که چرا آمده است و در پایان زندگی او چه اتفاقی خواهد افتاد. در جریان این وعده غذایی، عیسی «شام خداوند» یا مشارکت را معرفی کرد.

صرف غذا با خدا

قصد خدا همیشه این بوده که با ما ارتباط برقرار کند. او مشتاق است که ما به او گوش دهیم، در حالی که او به ما گوش می دهد.

در خانواده خود، ما تقریباً همیشه صبح و عصر با هم یکجا غذا می خوریم. حالا که اولاد های ما خانه را ترک کرده اند و ازدواج کرده اند، همیشه از ما احوالگیری می کنند. اغلب ما با هم غذا می خوریم. در جریان این وعده های غذایی، همه چیز مورد بحث قرار می گیرد. چیزهای خنده دار، غم انگیز و خوب همراه با مشکلات، سختی ها و سوالات عمیق. در هنگام غذاخوری درباره آنچه در درون ما و در قلبمان می گذرد صحبت می کنیم. من به عنوان یک پدر این لحظات را از زیباترین و صمیمی ترین لحظات که با همسر و فرزندانم دارم، می بینم.

خدا هم آرزو دارد با ما غذا بخورد. او می خواهد عمیق ترین خواسته های خود را به ما بشناساند. هر آنچه در قلب ما می گذرد می توانیم با او در میان بگذاریم.

مشارکت. قبل از این شام خداوند چه اتفاقی برای شاگردان افتاد؟

یوحنا ۱۳: ۱۳-۱۵، ۲۱-۲۶، ۳۶-۳۸

این اولین چیزی است که در جریان شام خداوند عیسی معرفی کرد، که اتفاق خواهد افتید. هر چه در دل ماست آشکار خواهد شد. بدون هیچ قضاوتی، عیسی آنچه را که در قلب ماست به ما نشان می دهد.

یوحنا ۲۱: ۱۵-۱۷

چند روز پس از اینکه پطرس سه بار عیسی را انکار کرد، یک وعده غذایی دیگر با عیسی وجود دارد. این بار صبح وقت در ساحل است. پطرس توسط عیسی مورد قضاوت قرار نمی گیرد و با این حال او با احساس گناه زیادی در اطراف راه می رود. عیسی در آنشب گفته بود که این چیز اتفاق خواهد افتاد. پطرس جان خود را برای عیسی نداده بود. برعکس او از شناختن عیسی انکار کرده بود! و با این حال عیسی در این وعده صبحگاهی پطرس را بازسازی نمود (او را بخشید).

خدا در قلب ما همینگونه عمل می کند. ابتدا حالت قلب ما را به ما نشان می دهد، سپس فیض خود را آشکار می کند. این با غذای شامگاهی شروع شد و با غذای صبحانه به پایان رسید. قدیم رفت و روز جدیدی طلوع کرد.

چشم‌ها آن چیزی را می‌بینند که اولین بار دیده نشد.

لوقا ۲۴: ۱۳-۳۱

این دو مرد در حال رفتن به سوی خانه هستند. آنها از مصلوب شدن عیسی خبر دارند اما نمی‌دانند که عیسی بعد از آن واقعه دوباره زنده شده است. در راه رفتن به خانه، عیسی نیز با آنها همراه می‌شود. آنها نمی‌دانند که این مرد عیسی است. تنها زمانی که عیسی به آنها نان می‌دهد، آنها عیسی را می‌شناسند.

با ما هم ممکن است همینطور باشد. اگر با خدا ارتباط برقرار کنیم، او چشمان ما را به روی آن اصول روحانی می‌گشاید که قبلاً ندیده ایم.

رهایی از بردگی

خروج ۱۲: ۲۱-۲۸

در این داستان معروف، معنای مشارکت روحانی را نیز می‌یابیم.

موسی به همه بنی اسرائیلیان و هر کس که بخشی از این عهد را تشکیل می‌داد دستور می‌دهد که با هم یک وعده غذا بخورند. آنها باید یک بره را ذبح می‌کردند و می‌خوردند. این بره باید بی‌نقص و عیب می‌بود. آنها باید سبزی تلخ و نان فطیر هم می‌خورند. آنها باید خون بره ذبح شده را بر دو طرف چوکات و سر دروازه خانه ای که بره در آن خورده شده بود، می‌پاشیدند.

این رویداد نمونه شگفت‌انگیزی است از آنچه عیسی با شاگردانش جشن گرفت. بره نمادی از قربانی کردن عیسی است. هنگامی که خون بر روی دروازه پاشیده شد، فرشته مرگ از بالای آن خانه گذشت. و برای ما نیز همینگونه است. اگر معتقد باشیم که با خون عیسی پاک شده ایم، فرشته مرگ از کنار ما می‌گذرد و به ما آسیبی نمی‌رساند.

پس از این غذا، بنی اسرائیل آزاد می‌شوند و مصر را پس از ۴۰۰ سال بردگی ترک می‌کنند. اگر ما شام خداوند را جشن بگیریم، درست همانند آن زمان است. ما به یاد داریم که قربانی عیسی انجام شده است و ما از هر نوع بردگی آزاد شده ایم.

تمرین

به داستان پطرس فکر کنید. او به صورت آشکارا شاگرد عیسی بود. و با این حال پس از آن همه سال‌ها، در سخت‌ترین شرایط، نتوانست اقرار کند که شاگرد عیسی است. آیا می‌توانید آن را درک کنید؟ آیا تا به حال لحظاتی سختی را داشته‌اید که در آن به دیگران بگویید که پیروی از عیسی را انتخاب کرده‌اید؟ فیض او را دریافت کنید، درست مانند پطرس.

در روزهای آینده برای ارتباط با خدا وقت بگذارید. سعی کنید قلب خود را در دعا شریک سازید و سعی کنید قلب خدا را برای خود بیابید.

همراه با مربی خود شام خداوند را جشن بگیرید و قلب خود را با خدا و یکدیگر در میان بگذارید.

تعمق بیشتر ۲

شام خداوند، غذای عهد و پیمان

لوقا ۲۲: ۱۶-۲۰

در درس قبلی در مورد نجات اسرائیل از مصر صحبت کردیم. مصر تصویری از ما منحیث مردمی است که در اسارت گناه و شیطان می باشیم. خداوند با ابراهیم و بعداً با اسرائیل عهد می بندد. خداوند می فرماید: من خدای شما خواهم بود و شما قوم من خواهید بود. "دشمن شما دشمن من است."

خدا خودش را به ابراهیم متعهد می داند، زیرا این مرد پیوسته به خدا اعتماد داشت، درست مانند موسی.

عیسی در این قسمت در مورد پادشاهی خدا و یک عهد جدید صحبت می کند. اشعیا نبی اعلام می کند که خدا با عیسی عهد خواهد بست.

اشعیا ۴۲: ۶-۹

عهد قدیم با مرگ و رستاخیز عیسی به پایان می رسد و عهد جدیدی به ظهور می رسد. عهدی که خدا با مسیح و در مسیح با ما بسته است. عیسی تحقق کامل تمام وعده ها (عهدهای) خداوند است.

(دوم قرن تیان ۱: ۲۰، رومیان ۸: ۳۱-۳۲).

همه چیزهایی که خدا به عیسی وعده داده بود اکنون برای ما نیز میسر است.

(افسسیان ۱: ۴، اول پطرس ۲: ۹، رومیان ۴: ۱۳-۱۶، غلاتیان ۳: ۱۶-۱۸).

کمال مقصد در پادشاهی خدا؟

لوقا ۲۲: ۱۶، ۱۸

عیسی می گوید که پس از این غذا، تا زمانی که پادشاهی خدا فرا نرسد، دیگر چیزی نخواهد خورد و نخواهد نوشیدند. عیسی پس از بیان این جمله دستگیر شد، شلاق خورد و مصلوب شد. نان و شراب نشانه های نمادین از آنچه است که بر روی صلیب رخ داده است. بدن عیسی «شکسته» شد و خون زیادی ریخته شد. این بهایی بود که عیسی برای پیروزی بر گناه و شیطان پرداخت. این هر دو مردم را در اسارت و بردگی نگه داشته بودند. اکنون که بهای آن توسط عیسی پرداخت شده است، پادشاهی می تواند بر روی زمین نمایان گردد. مردم اکنون می توانند از گناه و قدرت شیطان رهایی یابند.

عهد جدید چیست؟

لوقا ۲۲: ۲۰

بر اساس عهد قدیم، یهودیان مجبور بودند قوانین مختلفی را رعایت کنند. اما متأسفانه گناه و خطاکاری ها همچنان ادامه داشت. باید بصورت متداوم قربانی های جدید انجام می شد. این قربانی ها عبارت از ریختن خون حیوانات بود که منجر به آشتی می شد.

در عهد جدید دیگر ضرورت به این کار نیست.

عبرانیان ۹: ۱۱-۱۵

قربانی عیسی برای همیشه ادامه دارد. پس از رستاخیزش، او اکنون برای همیشه در دست راست خدا نشسته است!

به همین دلیل است که می توانیم به جای اینکه مدام خودمان را قربانی کنیم، قربانی او را به یاد بیاوریم.

در هنگام شام خداوند ما از چه تجلیل می کنیم؟

اول قرن‌تیان ۱۱: ۲۳-۲۵

یوحنا ۶: ۵۰-۵۶

در درس ۶ از قسمت ۲ هشت نقطه تبادل وجود دارد. اینها روی صلیب اتفاق افتاد. این نکات را دوباره بخوانید. یقیناً که خوردن بدن و نوشیدن خون به معنای واقعی کلمه نیست. عیسی می پذیرد که شنیدن و به کار بردن سخنان او چقدر مهم است. بنابراین مشارکت صرفاً یک حرکت نمادین نیست، بلکه باید هر آنچه را که اتفاق افتاده باور کنیم، زیرا آنها ما را آزاد خواهد کرد.

نان معنای دیگری نیز دارد، یعنی بدن روحانی عیسی، که همانا کلیسای او روی زمین است. اگر تمام قسمت مربوط به مشارکت را بخوانید، خواهید دید که در مورد با هم بودن، زندگی در وحدت و توجه به یکدیگر صحبت می شود.

در سفری که به ترکیه داشتم، واقعاً اتفاق ناگواری رخ داد. یکی از اعضای تیم من در هنگام پیاده شده از موتر ناگهان زانویش مچ خورد. دیدنش افتضاح آور بود. نمی توانست بایستد و از درد جیغ می زد. کاری صورت گرفت که نباید اتفاق می افتاد.

هنگام شام خداوند، شخصی در مورد رنج عیسی بر روی صلیب صحبت می کرد. او همچنین گفت که برخی از مفاصل بدن به دلیل آویزان کردن او بر روی صلیب مچ خورده بودند. در آن لحظه باید به دردی که عضو تیمم متحمل شده بود فکر می کردم.

به همین ترتیب گفته می شود که افراد در کلیسای خدا به یکدیگر آسیب می رسانند و حتی از هم جدا می شوند. عیسی برای این درد نیز مرد. او می خواهد روابط ما را احیا کند و آنها را مستحکم سازد. اگر ما به عنوان کلیسا یک مشت باشیم، آنگاه کسانی که او را نمی شناسند می توانند عیسی و پادشاهی او را از طریق ما ببینند.

در هنگام شام خداوند ما از چه چیز سپاسگزار می باشیم؟

اول قرن‌تیان ۱۰: ۱۶

تعطیلات مسیحی شامل جمعه خوب است که در آن ما مرگ عیسی را گرامی می داریم. دو روز بعد از عید پاک، قیام او را به یاد می آوریم.

در هنگام شام خداوند، ما، درست مانند پولس (به درس ۸ قبلی، قسمت ۱ مراجعه کنید)، به فدکاری عیسی و این واقعیت که ما به واسطه آن آزاد شده ایم، فکر می کنیم. به دنبال آن شکرگزاری می کنیم که با غلبه او بر مرگ و شیطان آزاد شده ایم.

ما در هنگام شام خداوند منتظر چه چیزی هستیم؟

اول قرن‌تیان ۱۱: ۲۶

در جنگ جهانی دوم که به مدت پنج سال و عمدتاً در اروپا دوام داشت، آلمانها و متحدان آنها آقا و ارباب بودند. این تا روز D (روز تصمیم گیری) ادامه یافت. هزاران خودروهای زرهی و سرباز به نماندی حمله کردند. این یکی از مستحکم‌ترین سنگرهای آلمان بود. در روز D ضربه بزرگی بر خط دفاعی آلمان وارد شد. با این حال، تقریباً یک سال طول کشید تا در ۵ ماه می سال ۱۹۴۵ تسلیمی کامل امضا شود. این روز به عنوان روز V، یا روز پیروزی شناخته شد. این تاریخ روز غلبه بود.

منظور پولس نیز همین بود. اولین پیروزی بر دشمن در اینجا بر روی زمین به دست آمده است. عیسی بر روی صلیب بر شیطان، گناه و مرگ غلبه کرد. اما هنوز هم یک نبرد پایانی اینجا روی زمین برای پیروزی کامل وجود دارد. زمانی که عیسی بازگردد، این کار اتفاق خواهد افتاد.

در جریان شام خداوند، لحظه ای را به یاد مرگ او می گذرانیم، اما همچنین این واقعیت را که عیسی باز خواهد گشت، نیز به خاطر می آوریم. سپس دشمن کاملاً شکست خواهد خورد.

یک وعده غذای معمولی؟

اول قرن‌تین ۱۱: ۲۸-۲۹

در کلیساهای اولیه، پولس گاهی مجبور می بود که همه چیز را درست کند. کلیسا دور هم جمع می شدند و از یک وعده ای غذایی با هم لذت بردند. پولس دید که غذا خوردن با هم و شام خداوند دیگر جدا نیستند. او تأکید می کند که یکی برای بدن فیزیکی ما است، ولی مشارکت برای ما اهمیت روحانی دارد.

تکلیف

بباید تا شام خداوند را تجلیل کنیم و کاملاً در معنای آن غرق شویم و آن را با تمام وجود باور کنیم.

اصل سی‌ام

عهد قدیم با مرگ و رستاخیز عیسی به پایان می رسد و عهد جدیدی به ظهور می رسد. عهدی که خدا با مسیح و در مسیح با ما بسته است. عیسی تحقق کامل تمام وعده ها (عهدهای) خداوند است.

